

Side holder jeg mig overbevist om, at de fra Kongeriget særligt ydede Bidrag til Monarchiets Genoprettelse, saaledes som det nu er udgaaet af en 4-aarig Kamp, langt over- stige, hvad den nærværende Kassebeholdning ud- gjør; men paa den anden Side kan det dog heller ikke ligefrem siges, at denne Kassebe- holdning er alene tilveiebragt ved Kongeri- gets Resourcer, og navnlig kan det ikke siges, naar man tager Hensyn til, hvorledes nærvæ- rende Finantslov er sammenstillet, hvad Stats- gjælden angaaer. Det vil være de Fleste af de Herrer bekendt, at der ved Krigens Udbrud 1848 foresandtes et meget betydeligt Reserve- fond, som ikke kan siges alene at være opspa- ret ved Kongeriget Danmarks Resourcer, men ogsaa maa antages i et ligeligt Forhold at hidrøre fra Hertugdømmerne; det er frem- deles bekendt, at de fornødne Hjælpekilder til Krigens Førelse ikke blot ere tilveiebragte ved Forbrug af dette for hele Monarchiet fælles Reservefond i Forbindelse med særlige Statter, der ere udfrevne af Kongeriget, men at Kri- gen ogsaa er ført ved Hjælp af temmelig be- tydelige Statslaan, som ere gjorte deels i Udlandet, deels i Indlandet; men alle disse saaledes indgaaede Statslaan, — hvorved jeg bemærker, at under de indenlandste Statslaan indbefatter jeg forsaavidt ogsaa de Obligatio- ner, der i sin Tid ere udstede i Anledning af Krigsskadeserstatningens Udredelse, — ere be- tragtede som fælles Byrder, hvoraf Hertug- dømmerne for næste Aar maae bære deres $\frac{2}{5}$. Hertugdømmerne ere beregnede at skulle bære $\frac{2}{5}$ af Forrentnings- og Afdragssummerne, ikke blot af de to store engelske Laan, der bleve contra- herede under Krigten, men tillige ogsaa af de Obligationer, som ere givne i Erstatning for Krigsskade. Endelig har den ærede Rigsdags- mand jo ogsaa selv gjort opmærksom paa, at der fra Hertugdømmerne, og navnlig fra Sles- vig, er tilflydt den danske Statskasse nogle Bi- drag, og det maa saaledes erkendes, at man ingenlunde kan sige, at den Kassebeholdning, som for Tiden haves og er anlagt frugtbrin- gende, skulde hidrøre fra Bidrag, der udeluf- tende skulde være udredede fra Kongeriget. Derimod troer jeg, at man maa indrømme mig, at der i de Omstændigheder, som jeg til-

lod mig at fremhæve, ligger et yderligere Be- viis for, at det i dette Diebliffet ikke lader sig sige, om nogen i Statskassen for Tiden tilstedeværende eller i Lobet af næste Finants- aar tilstedekomende Kassebeholdning hidrører udelukkende fra Kongeriget eller ikke. Naar der nogenstunde skulde blive Spørgsmaal om en saadan Sondring i Finantsbestyrelsen, at der skulde siges: „de og de Penge tilhøre Konge- riget, og de og de Penge tilkomme dette eller hiint Hertugdømme“, saa vil dette forudsætte en ganske anden fuldstændig Opgjørelse end den, Omstændighederne for Diebliffet tillade; men først, naar en saadan Opgjørelse har fundet Sted, vil det kunne udtales, hvad der virkelig kan siges at tilhøre den ene Landsdeel mere end den anden. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Rothe) udtalte, at Forskjellen vilde blive praktisk i næste Aar, naar der blev Spørgsmaal om at forelægge et Finantslovsforslag som det nærværende; thi, naar man ikke i Finantsloven træffer en saa- dan Bestemmelse, som blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), vil Følgen deraf blive, at Kongeriget, istedetfor at faae en Renteind- tægt af f. Ex. 20,000 Rbd., som kan ansæes for at være den fulde Rente, der som Resultat af næste Finantslov vil kunne erholdes af Stats- kassens tilstedeværende Overflud, vil ifølge Poste- ringen i det foreliggende Forslag kun vil $\frac{2}{5}$ altsaa 12,000 Rbd. Den ærede Rigsdagsmand har fuldkommen Ret deri; den practiske Forskiel viser sig deri, at for næste Aar vil, naar den Anskuelse gives Medhold, hvorfra Regje- ringen er gaaet ud, Renten af den forøgede Kassebeholdning af 600,000 Rbd. kun fremtræde med 12000 Rbd. for Konge- rigets Vedkommende, hvorimod den efter den An- skuelse, som er udtalt af Rigsdagsmanden for Ma- ribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), maatte frem- træde med 20,000 Rbd.; men jeg troer, at den lille Forskiel, som saaledes for Tiden viser sig, enten den ene eller den anden Fremgangs- maade følges, yderligere taler for det, jeg har tilladt mig at anføre, at det var hensigts- mæssigt for Diebliffet ikke at træffe nogen endelig Disposition, nogen endelig Afreg- ning angaaende et Forhold, som dog ikke kan